

Juan Carlos Martel. Director del Teatre Lliure

“Toquem més tecles del mateix piano”

Escòcia tira endavant la petició per a un segon referèndum

La comunicació oficial a Londres, immediata

EL PUNT AVUI+

1,20€

DILLUNS • 14 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15150 - AVUI / Any XLI. Núm. 14020 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-10

Dia D

1-0 • El Suprem farà pública previsiblement avui la sentència dels dotze polítics catalans acusats pel referèndum

Agents dels Mossos d'Esquadra traient un dels participants en l'acció al vestíbul de l'estació de Sants, ahir ■ ORIOL DURAN

Primera reacció amb tensió

Els Mossos desallotgen una acció per la sentència i s'improvisa una marxa

La immunitat d'Oriol Junqueras, avui a Luxemburg

El Tribunal de Justícia de la UE debat per què no se li ha respectat el dret polític per poder ser eurodiputat

L'ANC farà trenta actes de protesta a l'exterior

Serán a llocs com ara Londres, Brussel·les i Berlín, davant de les ambaixades espanyoles

Manifest per l'ús polític de la justícia a l'Estat

L'han signat una setantena de juristes i lamenta les filtracions del cas dels CDR

Actes suspesos en espera de la sentència

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jordi Creus

La vinyeta

Fer

Ignorància i mala llet

Vam parlar d'aquest energumen la setmana passada a l'Estat de Gràcia de Catalunya Ràdio, mentre explicàvem els orígens de la Generalitat. Respon al nom de Guillermo Díaz i és diputat al Congrés espanyol per Màlaga per... Ciutadans. I val a dir que el lloc no fa la persona, ja que el tal Díaz mostra les mateixes dosis de populisme, ignorància, mala llet, demagògia i estupidesa que Lorena Roldán, Carlos Carrizosa, Juan Carlos Girauta o el mateix Albert Rivera, per posar exemples nostrats. I per què vam parlar d'ell? Perquè el tal Díaz va denunciar que Quim Torra no podia ser el 131è president de la Generalitat a causa que els noms de la majoria de persones que havien ocupat aquest càrrec abans que ell havien estat inventats pel "perniciós separatisme". Segons el diputat malagueny, molt instruït ell, entre els presidents hi deuria haver noms com els de Légolas -d'El Senyor dels Anells-, el Capitán Trueno o Conan el bàrbar. Quina gràcia,

Per a ells, les Corts Catalanes són un invent, com la mateixa Generalitat, creada a Cervera l'any 1359 pel rei Pere el Cerimoniós

Sr. Díaz, però si vostè és més bàrbar que el mateix Conan! Però no pateixi, que el seu mal és força general. El seu problema -i el de bona part de la classe política espanyola- és creure's que els drets dels catalans van venir concedits com a almoïna per la Constitució del 1978. I que abans d'això no hi havia res. Ni Francesc Macià va existir mai ni són reals les bales franquistes que van segar la vida del president Companys. Com la presó on va emmalaltir Enric Prat de la Riba. No saben -ni els importa saber-ho- què va fer Pau Claris, el 94è president de la Generalitat, per cert. Per a ells, les Corts Catalanes són un invent, com la mateixa Generalitat, creada a Cervera l'any 1359 pel rei Pere el Cerimoniós. Com els Usatges, o les Assemblees de Pau i Treva. L'abat Oliba com un personatge del TBO! Per a ells, per a aquests aprenents de falangistes, tota aquesta història és tan irreal com les porres amb què els seus policies i guàrdies civils van aixafar les costelles de la gent que l'1 d'octubre del 2017 no més volia votar. Una ciència-ficció molt dolorosa, per cert.

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Dones que combaten

Circula per les xarxes, des que els esbirros d'Erdogan han reprès amb covardia la seva ofensiva sobre Rojava, el Kurdistan de Síria, un muntatge fotogràfic, amb el *Bella ciao* de fons, en què es van succeint imatges de milicianes kurdes en un campament al mig del bosc, ballant al voltant d'una foguera, pentinant-se les unes a les altres en un marge del camí, posant amb desimboltura davant la càmera i, sempre, empunyant les armes, uns fusells formidables (kalàixnikov potser: no hi entenc gens) que exhibeixen en actitud heroica, a punt per a la foto, apostades a la cantonada d'algun carrer de les ciutats que defensen o enfilades a un tanc fent el senyal de la victòria. N'hi ha una que petoneja el seu fusell acostant-se'l al pit com si fos un bebè que anés a alletar, i una altra que hi reposa el cap al canó, somiosament, com ho faria damunt l'espatlla d'un amic. Totes són dones joves i guapes. No hi ha participació de cap home en aquest conflicte, pel que sembla. "Les noies de Kobane, les partisans del tercer mil·lenni", proclama extasiat un dels admiradors que fa circular

“La guerra és vista com una ocasió per a la camaraderia i la bellesa

aquests retrats per internet, la majoria datats de cinc anys enrere, durant el setge gihadista al bastió kurd.

És un reportatge profundament perturbador, perquè només hi ha representada la guerra com una oportunitat per a l'aventura, la camaraderia i la bellesa, contemplada en un estat de guaita, de vetlla indefinida entre germanes de sang, sense enemics a la vista, però amb tota la litúrgia engegada de la virilitat militar. No hi ha gent que corri ensangonada, ni criatures plorant, ni tan sols edificis en ruïnes. Només aquestes noies rialleres, amb els ulls pintats i la cabellera esvalotada

pel vent, vestides amb l'uniforme complet de camuflatge (armilles per a les bales, botes de campanya, mocador palestí) i aferrades a una metrallera o un llançagranades que potser encara no han disparat cap vegada. S'haurien compartit amb el mateix entusiasme, aquestes fotografies, si una d'aquestes atractives dones kurdes s'hi hagués ensenyat volant pels aires el cervell d'algú? Perquè això és el que se sol anar a fer, a les guerres: matar altra gent. Els vídeos de joves i alegres combatents que va difondre l'Estat islàmic durant la seva expansió, que ens feien venir nàusees, no eren gaire diferents d'aquests muntatges feministes i emancipadors que ara escampem amb tant de delit per donar suport a la causa kurda. Les milícies femenines del Kurdistan són un fenomen extraordinari, com tota la seva política paritària, social i laica, però l'adoració que Occident professa a les seves combatents perpetua, em fa l'efecte, la visió de les dones com un preciós instrument de propaganda per atiar la bel·licositat dels homes, que són els que al capdavall provoquen les guerres.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez L'Esportiu i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/tovtxb>

A la tres

David Brugué / dbrugue@elpuntavui.cat

Reaccionem, amb calma

Aquests dies, com no podria ser d'una altra manera, tothom està molt nerviós. Previsiblement avui, amb la publicació de la sentència del procés, es tanca una etapa i se n'obre una altra. Ja fa dies que des del mateix cos judicial es van deixant anar píndoles en forma de filtracions interessades especulant sobre les penes que cauran al damunt dels 12 encausats en el judici. Als jutges, els interessa, perquè d'una banda els anys a presó que filtren acontenten la classe política espanyola anticatalana i, d'una altra banda, poden fer veure que són indulgents perquè fan decaure alguns delictes i els absolen d'alguns. Les filtracions no són casuals. Sempre són interessades i busquen una reacció. En aquest cas, esverar i acollonir.

I aquest és el parany en el qual no hem de caure aquesta setmana. Segur que les penes que imposaran seran injustes, que crearan indignació a molts.

“És impossible saber a ulls clucs com es reaccionarà a la sentència de Llàrena i companyia

Però el cap ha de ser més clar que el cor. És impossible saber a ulls clucs com es reaccionarà a la sentència de Marchena i companyia. Si serà una reacció simbòlica, si suposarà un punt d'inflexió en el conflicte amb l'Estat espanyol o si el país es paraitzarà. Si guai quina sigui la reacció, però, no s'ha

de donar-los arguments i caure en les seves trampes: el moviment independentista ha estat sempre un moviment pacífic i ha de continuar sent-ho. També ara. Que tornin a ser ells els qui usin la violència.

Si la ciutadania ha de tenir una reacció a l'altura, també l'han de tenir els polítics. Aquella classe política que els últims temps ha estat incapaç d'estar unida i que ha semblat massa ocupada en les lluites internes. Ja hi haurà avui qui sortirà dient que la democràcia ha guanyat, que ja els està bé que els condemnin perquè han fet allò que està prohibit. I els Casado, els Rivera i els Abascal de torn ho faran vomitant aquell odi a l'estelada que et fa apagar la televisió. Sempre amb el mateix objectiu que les filtracions judicials: esverar i acollonir. Per això, avui, quan el reguitzell d'anys a presó vagi caient, reaccionem amb calma. Però reaccionem.

De reüll

Anna Puig

Contra la provocació

Centenars de policies han arribat a Catalunya, aquesta vegada més discretament i sense entonar l'"A por ellos", però amb la mateixa intencionalitat que ara fa dos anys, que no és cap altra que posar a ratlla l'independentisme. Ja ens han demostrat (a cop de porra) que no s'ho pensen dues vegades si han de pujar les revolucions. I tant li fa si ara governa el PSOE i abans el PP. Les declaracions dels comandaments de la Guàrdia Civil deixen palès que els cossos armats espanyols actuen a consciència i no a mandat. Insòlit en qualsevol país autènticament democràtic. Perquè, allà on les coses funcionen com toca, el braç armat és mer executor de les decisions governamentals i judicials i no un actor polític més. A hores d'ara la sentència ja deu ser pública. I molts estarem indignats. Perquè qualsevol decisió que no sigui l'absolució serà una injustícia. I, aquest enuig que sentirem, l'hem de vehicular amb seny

Aquest enuig que sentirem, l'hem de vehicular amb seny, sent conscients que comença una carrera de fons i que les provocacions seran constants. I ens provocaran perquè necessiten que l'independentisme perdi la seva essència pacifista. Ja fa temps que ens volen vestir de violents i qui sap quantes coses més. I no se'n surten. Per tant, demostrem la disconformitat amb la sentència, deixem clar que no acceptem injustícies, plantem-nos contra la repressió. Però no els donem els arguments que busquen amb candeletes.

Les cares de la notícia

MAGISTRAT DEL TRIBUNAL SUPREM

Manuel Marchena

Culminació del despropòsit

Previsiblement avui sabrem les condemnes als polítics encausats pel procés català, culminant així un despropòsit polític i judicial orquestrat per tallar de soca-rel el moviment independentista català. Moltes coses han fallat i moltes s'han fet malament, i la sentència només ho accentuarà.

ASTRÒNOM

Joan Carles Morales

De Catalunya a les estrelles

La participació catalana en un equip internacional ha ajudat a la descoberta d'un nou exoplaneta, que ha obligat a replantejar-se'n la creació. Una mostra més de la capacitat d'investigació dels científics catalans, que, sovint sense prou recursos, realitzen una feina de primer nivell.

DIRECTOR DEL TEATRE LLIURE

Juan Carlos Martel

Ambició escènica

El nomenament de Martel arribava després de la convulsa marxa de Lluís Pasqual amb el repte de tirar endavant la programació del Teatre Lliure. En una entrevista a aquest diari, es referma en l'aposta de no abaixar el llistó de l'espai, referent per a les arts escèniques catalanes.

EDITORIAL

Una protesta massiva i cívica

El Tribunal Suprem ha de comunicar entre avui i demà la sentència contra els dotze líders independentistes acusats de rebel·lió per haver complert amb el programa electoral amb què van guanyar les eleccions i facilitar que els catalans votessin, l'1 d'octubre de l'any 2017, quin creien que havia de ser l'encaix de Catalunya amb l'Estat espanyol o, el que és el mateix, exercissin el dret a l'autodeterminació. El fet que els jutges d'aquest alt tribunal hagin mantingut en presó provisional la majoria dels encausats i, fins i tot, en quatre dels casos, Jordi Cuixart, Jordi Sánchez, Oriol Junqueras i Joaquim Forn, gairebé exhaurint els dos anys de màxim prorrogable a quatre que marca la llei, fa pensar en sentències molt dures. Aquest fet no seria, però, d'estranyar, ja que la repressió desfermada per l'Estat després de l'1-O té el seu màxim exponent en el judici als líders polítics i socials independentistes. I, de la mateixa manera, no serà d'estranyar que una societat que du des del 2010 en mobilització permanent i que, per molt que diguin, no afluixa en les seves mostres de solidaritat amb tots els represaliats, es torni a mobilitzar massivament per expressar la seva repulsa a una sentència condemnatòria, per injusta i perquè representa un fracàs de la política.

Això sí, si alguna cosa ha caracteritzat aquest moviment des de l'inici ha estat el seu marcat caràcter cívic i pacífic. I aquest ha de ser, de nou, l'eix fonamental de tota reacció, coordinada o no, prevista o espontània. Des de l'any 2010 una de les coses que més ha desorientat l'Estat, juntament amb el fet que el moviment no ha parat de guanyar vots, és que ha estat capaç de no caure en cap provocació. I aquest és un valor fonamental de cara al futur.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Cims per la Llibertat

Més de 17.850 persones, en els Cims per la Llibertat. Els presidents Torra i Torrent participen en les pujades al Puigsacalm i al Matagalls.

10
anys

Obres del TGV

Les obres del TGV fan les primeres esquerdes al Clot. Les clivelles, inclinades 45 graus, són en una finca a tocar del pou de Trinxant.

20
anys

Preus disparats

Els habitatges nous del cinturó de Barcelona s'apugen fins a un 47%. A la capital catalana, els preus augmenten un 18%.

Full de ruta

Xevi Sala

Una pel·li de la Guerra Civil

Avegades la lenta maduració d'una pel·lícula –escriure-la, finançar-la i rodar-la– es veu finalment premiada amb la coincidència feliç d'alguns esdeveniments que li donen més volada. Acaba de passar amb *Mientras dure la guerra*, escrita, dirigida i musicada per Alejandro Amenábar, estrenada a les nostres sales la mateixa setmana que el Tribunal Suprem autoritzava l'exhumació del cadàver de Franco i el seu trasllat del Valle de los Caídos. La cinta arriba acompanyada de certa polèmica al voltant de la suposada equidistància del seu realitzador, que recrea el procés de seducció i posterior redempció de l'escriptor Miguel de Unamuno, primer partidari de l'aixecament militar que va desembocar en la Guerra Civil espanyola i finalment detractor dels colpistes franquistes. *Mientras dure la guerra*, títol que es refereix a l'acord inicial de la junta militar d'atorgar poders excepcionals al general Franco només fins que s'acabés l'enfronta-

Amb el 'trifachito' trucant a les portes de la Moncloa, no deu ser gens fàcil signar un film on en Franco fa por i en Millán Astray glaça la sang

ment armat, té una vigència evident i, vista des de Catalunya, una càrrega emotiva que fa posar els pèls de punta. No és veritat que Amenábar sigui equidistant, ell mateix s'ha encarregat d'afirmar que no el separa la mateixa distància moral i ideològica de Franco que d'Unamuno. I a la pel·li es nota. El boicot que grups d'energúmens de la ultradreta han realitzat en algunes sales d'exhibició, obligant la gent a sortir a fora, és una prova de la valentia assumida pel director xilè. En aquesta vida sempre es pot ser més agosarat, sobretot en el terreny creatiu, però tal com tenim el panorama, amb el *trifachito* trucant a les portes de la Moncloa, no deu ser gens fàcil signar un film en què en Franco fa por, en Millán Astray glaça la sang i l'"*arriba España*" s'escup amb la ferotgia dels totalitaris. És veritat que fa una mica de ràbia, aquest Unamuno interpretat magníficament per Karra Elejalde, actor basc establert a Catalunya fa dinou anys, però precisament el procés d'enlluernament i rectificació que ell representa és el més alligador del film.

Tribuna

Josep Valls. Escriptor

Les aigües de Vilajuïga

Amb aquest mateix títol, Josep Pla va escriure una de les seves "cròniques", que apareix en el volum 9 de l'obra completa, *Viatge a la Catalunya Vella*. Són quinze pàgines (563 a 577), per tant no es tracta pas només d'un comentari o un esment, sinó tota una història que escrigué l'any 1942. El passat 26 de setembre s'inaugurà la nova planta de l'empresa amb més de cent anys d'antiguitat Aigües de Vilajuïga, que havia estat dos anys tancada, activitat represa per Grífols, la multinacional catalana del sector farmacèutic, també amb més d'un segle d'història sempre ascendent.

A L'EMPORDÀ, I TAMBÉ MOLT MÉS ENLLÀ, l'aigua de Vilajuïga sempre ha tingut un prestigi i un predicament ben especials. Si ara el senyor Pla pogués veure aquesta resurrecció empresarial produïda a Vilajuïga, amb els brolladors renovats i amb l'empenta segura que Grífols li donarà, no diré pas que s'entusiasmaria perquè entusiasmes no era pas el que més practicava el polígraf de Llofriu, però sí que se'n sentiria ufanós

i partidari absolut. Un dia, al Motel Empordà de Figueres, li vaig dir que l'aigua de Vilajuïga era el Dom Pérignon de les aigües minerals, i em va contestar amb un sonor i llampant "bravo!" (en italià, és clar). Emili Casademont, periodista figuerenc que conegué i tractà Salvador Dalí, deia que el pintor bevia aigua de Vilajuïga perquè necessitava una aigua tan original com el geni que era ell, i només la de Vilajuïga era l'adequada. Quan el senyor Joan Gich Bech de Careda, empordanès d'Agullana, era *delegado nacional* d'Educación Física y Deportes, màxim càrrec directiu de l'es-

port espanyol, demanà a un famós restaurant de Madrid (sé quin és però no ho diré, que de propaganda els en sobra), que tinguessin aigua de Vilajuïga, i d'aleshores ençà (any 1971), al restaurant tenen a la carta la famosa aigua empordanesa mineromedicinal. Ferran Adrià, que la servia al seu històric restaurant de Roses, segueix afirmant que és una aigua màgica natural que porta un toc de poesia i d'amor al territori d'on brolla. En la magnífica exposició *El país dels cuiners* al Museu de l'Empordà de Figueres, aquesta aigua hi ha tingut lloc destacat, i al llibre catàleg hi ha un molt bon article de la *sommelier* i nutricionista Clara Antúnez.

“Deu ser una de les poques del món que s'envasa directament des d'on sorgeix

ÉS UNA DE LES POQUES AIGÜES que té un carbònic fi d'agulla totalment natural, i deu ser una de les poques del món que s'envasa directament des d'on sorgeix. Josep Pla, en les pàgines esmentades al principi, entre altres coses escriu: "A Vilajuïga hi ha unes aigües magnífiques, considerades per al ronyó com les millors d'Europa."

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Treballar l'empatia

■ Posar-se en la pell de l'altre, entendre'l sense jutjar-lo; l'educació en l'empatia és possible, només cal posar-hi voluntat i temps. La capacitat de col·locar-se en el lloc de l'altre és una de les funcions més importants de la intel·ligència, ja que palesa el grau de maduresa i humanitat de qualsevol persona. El valor moral és una defensa, una fortalesa que ajuda a la bona convivència entre els humans; injecta vitalitat i ganes de viure, per a seguir lluitant en un món gens optimista. L'educació hi juga un paper fonamental, no minimitzar els problemes dels altres, valorar-los des del nivell d'afectació que tenim per a ells. "La més bàsica de les necessitat humanes és entendre i ésser entès; la millor forma d'entendre les persones és escoltar", Ralph Nichols.

Escoltar i compartir és la base de l'empatia; no és pas una qualitat innata en l'ésser humà, s'ha de treballar dia a dia, preocupar-se pel veí (veïna) que passa dificultats, i pateix, abans de voler arreglar el món tot sol. Viure i deixar viure, respectant l'altre, és una bona recepta per a poder experimentar la bona convivència, que tots desitgem. No es pot continuar per la via de la deshumanització que sofrim actualment, cal canviar aquesta llavor per la sembra de bones pràctiques; el pitjor que ens podria passar, com a éssers humans, és perdre l'amor propi.

CECÍLIA LLESUY
Barcelona

Fundacions. L'altra cara de la moneda?

■ L'obra social d'una fundació pot impulsar, entre les seves activitats, innumera-

bles accions de cooperació destinades als més febles, projectes, alguns d'un gran nivell d'investigació i activitats difícils d'assolir sense la seva participació. Una intervenció que, no tenint-ne cap obligació legal, sí que, molts cops, va ser la seva principal raó fundacional.

Desdibuixada la idea inicial i guiats per l'egoisme d'uns quants, moltes institucions, amb vocació inicial de servei a la gent, han passat a dependre de la "generositat" de fons d'inversió i dels seus gestors.

Que, malgrat la deriva, la legislació faci possible aquesta funció és principal. Ara bé, què ha passat per arribar a un "noticable" nivell de bones obres?

Quants aqüífers s'han perdut per sobreexplotació? Quants vicis ocults s'amaguen per estalviar costos de serveis... energètics? Quantes vides s'han perdut a les

travessies urbanes per perpetuar els peatges? I quantes hores fent cua? Quantes petites empreses no han sobreviscut a competències deslleials? Quants treballadors han patit regulacions, si més no, qüestionables? On és el periodisme d'investigació?

Ja sé que nedo contra corrent. Gairebé he "sobreviscut" sense trepitjar nin-gú, i em sap greu veure, a les xarxes, gent que conec aplaudint, sense qüestionar-se res, la dualitat, i el màrqueting d'aquestes "bones obres".

Si a sobre moltes d'aquestes empreses són les mateixes que estan al costat dels qui restringeixen i limiten els nostres drets i llibertats nacionals, al servei de l'Espanya eterna, potser és hora del #TsunamiDemocràtic.

JOSEP ALEMANY I RIGOL
Vallirana (Baix Llobregat)

La frase del dia

“No participarem en sobreescenificacions ni en crides retòriques a propostes incertes i irrealistes per la sentència”

Ada Colau, ALCALDESSA DE BARCELONA

Tribuna

Miriam Díez Bosch. Directora de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura

Cisma a la vista

A la Rocío Jurado se li va trencar l'amor de tant fer-lo servir. A l'Església catòlica se li pot trencar la unitat de tan poc que la practica. La unitat sempre és un concepte complex que els catòlics han volgut preservar dins de la legítima diferència, i a l'Església, com a la política, aquest exercici li costa. Malgrat la majoria de catòlics que reconeixen que Bergoglio és el seu papa, la massa de descontents i fins i tot desafiant amb aquesta figura creix. Especialment crítics són els ambients de la ultradreta nord-americana. No hi ha sistema sense oposició. Es dibuixa l'ombra d'un ambient precisament en un catolicisme que viu moments convulsos i inèdits, com per exemple l'excepcionalitat de tenir dos papes vestits de blanc en un mateix territori. Un cisma és un trencament que dins l'Església s'ha donat i que alguns analistes vaticinen en el si del catolicisme en temps breus. El mateix papa Francesc, quan li han preguntat si creu que, davant de tantes crítiques a la seva manera de fer les coses, hi haurà un cisma, ha respost que no. Ell, que pensa en segles, com a bon eclesiàstic, no té la impressió que estiguem tan malament com en èpoques passades. Veu oposició, però no signes de trencament definitiu. Com una crisi en la relació, un pèrdua de confiança d'alguns socis. Però recuperable. Jo, que no soc papa, no penso en segles, escolto i analitzo la política eclesial, i vaig i parlo sovint amb representants de l'Església catòlica als Estats Units, ho veig amb més inquietud. Confio que un cisma no arribi, però sé que els trencaments venen, encara que no vulguem. La vida ho demostra.

ALS ESTATS UNITS, hi ha una descarada oposició a Bergoglio, i no ve de la base sinó que també hi ha bisbes i algun cardenal que cada cop s'allunyen més d'un papa que no se senten seu. Hi ha molts

motius davant d'aquest recel que fa perillar la catolicitat de la religió més globalitzada del món. Un primer motiu, que no diuen, és el seu origen llatinoamericà. Hi ha rastres de racisme i de classisme, encara, en alguns ambients eclesiàstics que s'haurien d'erradicar. Altres, que sí que verbalitzen, són les seves posicions: tèbies –creuen ells– davant la defensa incondicional de la vida, radicals –sostenen– enfront del fenomen migratori i ambigües en temàtiques matrimonials. A més, no els agrada la seva visió ecologista i anticapitalista, i el perceben com un papa perdut i esquerranós. I no és un papa que faci els ulls grossos davant d'irregularitats ni lesions a l'Evangelí. I amb els abusos sexuals, és inflexible.

EL CORRESPONSAL A ROMA del diari parisenc cada dia més ben fet, *La Croix*, Nicolas Senèze, va seguir una conversa entrevista al centre Sant Lluís dels francesos de Roma, on va anar desgranant les idees del seu nou llibre editat per Bayard Presse, *Comment l'Amérique veut changer de pape*. El papa Francesc, quan va veure el volum, va

dir: “Aquest llibre és una bomba.” La tesi és que alguns sectors reconeixen com a papa Benet XVI i identifiquen Bergoglio com un papa cismàtic, una mena de pontífex inadequat i poc capaç de dur a terme el que l'Església necessita en aquest precís moment. Atenent a les preguntes pertinents del periodista Iacopo Scaramuzzi, Senèze va exposar què passa als Estats Units amb aquest papa que no és del seu gust. D'una banda, que els dos papes estiguin vius i al Vaticà crea confusió. Segonament, consideren que Bergoglio s'insereix en la política i que hauria de fer de papa i no criticar posicions d'alguns líders polítics. Tercer, per als grups influents catòlics, el papa Francesc s'està passant amb el seu discurs pro acolliment dels refugiats i immigrants. No hi caben tots, diuen. Com si parléssim de maletes dins d'una bodega d'avió. Quart, els seus escrits no agraden: acull tothom, i fent-ho confon. La doctrina de l'Església és una, i el papa a vegades sembla que en segueixi una de pròpia. Cinquè, no té el consens dels seus i això denota debilitat, pensen alguns. L'hostilitat contra el pontífex per part dels suposadament germans en l'episcopat és una certesa. Les crítiques no provenen de lluny, sinó que les té a casa.

D'UNA BANDA PLANA EL CISMA ALS EUA i d'una altra, el cisma alemany. Els corrents del desacord també persisteixen a Roma. El context ve alimentat per “l'ambigüitat teològica” que ha generat en alguns sectors el text *Amoris Laetitia* i també els moviments curials, amb nomenaments “incomprensibles” (el papa crea cardenals que sorprenen pel seu origen i personalitat). Francesc és un papa que passeja per l'abisme, que posa el dit sobre la llaga i que s'arrisca. Tenim un papa dinàmic i surfista: viu constantment sobre l'ona i abraça l'adversitat i el moviment.

“Als Estats Units, hi ha una descarada oposició a Bergoglio, i no ve de la base sinó que també hi ha bisbes i algun cardenal

De set en set

Joaquim Nadal i Farreras

Hotels

Catalunya té en l'actual sistema de competències autonòmiques dos temes de particular importància i singularitat. D'una banda, les polítiques

de seguretat, amb poques excepcions, i de l'altra, les polítiques penitenciàries. Unes i altres semblen ara al bell mig d'una tempesta perfecta quan en realitat es tracta de temes que s'haurien de preservar de qualsevol manipulació i instrumentalització política. És suïcida, insensat i irresponsable tractar de crear una confrontació entre cossos de seguretat i desgastar-ne la credibilitat. És igualment insensat tractar de frivoltzar al voltant del sistema penitenciari i de les presons de Catalunya. La referència a presons catalanes com “hotels” denota una manca de cultura cívica i democràtica i amaga greus mancances en els mecanismes ideològics que mouen determinades formacions polítiques. Els governs de progrés (2003-2006 i 2006-2010), primer amb l'impuls del conseller Josep M. Vallès i després de la consellera Montserrat Tura, van creure imprescindible abordar i resoldre un problema endèmic: presons obsoletes, saturades i congestionades. Es van construir Lledoners, Quatre Camins (joves), Puig de les Basses, el Catllar i es va executar l'obra de Brians 2 ja adjudicada. Això va permetre tancar les presons de Tarragona, Girona, Trinitat i finalment la Model. Naturalment els governs van pensar en el sistema i en les garanties, i van creure que es tractava de complir uns requisits indispensables per a les presons del segle XXI. És demencial pensar que les prestacions del sistema penitenciari català van ser pensades per al gaudi de presos de signe polític. Van ser pensades per a la dignitat dels ciutadans i ciutadanes, per a la dignitat de la justícia i per a l'eficiència d'un sistema penitenciari que el govern assumia amb responsabilitats reconegudes d'estat.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Vista per a Oriol Junqueras a Luxemburg

Ha de determinar si pot accedir a l'acta d'eurodiputat i, per tant, a la immunitat diplomàtica

Concentració amb tensió a l'estació de Sants

Els Mossos aturen una acció de protesta per la sentència, que es coneixerà avui

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pendents de la res

SENTÈNCIA La reacció al carrer i la resposta institucional a una condemna de presó marquen una setmana de mobilitzacions **INSTITUCIONS** Es vol anunciar una “estratègia compartida” per la majoria parlamentària i social

Xavier Miró
BARCELONA

Anunciada per a avui o demà la sentència als presos polítics, el país hauria d'estar pendent de si hi ha o no condemna i quina. Però, tenint en compte que molts mitjans de comunicació ja han anunciat una condemna a presó per sedició, l'atenció està posada en la confirmació d'aquestes informacions però, sobretot, en la resposta civil al carrer i la resposta institucional del govern i el Parlament. Un cop els jutges del Suprem signin la sentència, es farà arribar als procuradors i a les presons de Lledoners, Mas d'Enric i Puig de les Basses per donar-la a conèixer als nou presos polítics que ja fa dos anys que estan tancats en presó preventiva acusats de rebel·lió i sedició per haver organitzat el referèndum de l'1-O prohibit per l'Estat.

Protesta “immediata”

En vista d'una condemna de presó, l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i Òmnium han fet una crida a la ciutadania per donar una resposta “immediata” abandonant el lloc de feina per baixar al carrer a protestar o tocar el clàxon si es circula en vehicle, han anunciat una enganxada de cartells arreu del país però també convocaran les primeres concentracions per al vespre. L'ANC també va anunciar ahir mobilitzacions de les delegacions ex-

teriors a una trentena de ciutats del món. El Sindicat d'Estudiants ha convocat vaga per als dies 16, 17 i 18, coincidint divendres amb la vaga general convocada per la Intersindical.

Però, a l'ANC i Òmnium, aquest cop s'hi afegeix Tsunami Democràtic, un moviment de desobediència civil pacífica organitzat a través de les xarxes que també farà una crida a dur a terme accions de protesta i amb qui col·laboren els CDR, tot i que aquests també preveuen protestes pròpies. Més enllà de les Mar-

La sentència pot fixar nous límits al Parlament o a la protesta cívica

xes per la Llibertat de l'ANC i Òmnium que sortiran dimecres a peu de Girona, Berga, Vic, Tàrrrega i Tarragona per confluïr a Barcelona coincidint amb la vaga convocada per a divendres, el lloc i hora de la resta de protestes un cop coneguda la condemna són una incògnita que els convocants no volen desvelar per aprofitar el factor sorpresa.

Operació policial

La mobilització civil al carrer amb possibles actes de desobediència serà la principal resposta a la condemna i ja té posada des de dissabte l'atenció del centre de comandament dels

Mossos amb la resta de caps de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional –ahir mateix ja van aturar una asseguda de protesta del grup Pínic per la República al vestíbul de l'estació de Sants, una protesta que va acabar tallant la plaça d'Espanya i la Gran Via de les Corts Catalanes.

L'amenaça del 155

Si bé tant la conselleria com el Ministeri de l'Interior han rebaixat la tensió els darrers dies confirmant la coordinació total del desplegament policial i que els Mossos s'encarre-

garan de l'ordre públic mentre que la Guàrdia Civil i la Policia Nacional –1.300 agents ha enviat Interior a Catalunya– vigilaran ports, aeroports, el TAV i edificis estatals, una ombra d'incertesa plana sobre el desenllaç dels pròxims dies tenint en compte les advertències de les setmanes anteriors de l'Estat sobre una potencial intervenció de les competències autonòmiques en cas de considerar-ho necessari. Una ombra que s'ha enrarit la darrera setmana amb les declaracions del cap de la Guàrdia

Civil a Catalunya advertint amb un “ho tornarem a fer” que no es pot destriar del record de les càrregues policials amb ferits contra els votants de l'1-O.

Resposta institucional

L'altra incògnita és la resposta institucional que implicarà segur una declaració del president de la Generalitat i del president del Parlament i una presa de posició del Parlament en un ple extraordinari que el president de la cambra, Roger Torrent, ja ha anunciat que convocarà.

Fins ara, totes les decla-

racions de dirigents de govern i Parlament fan preveure que no s'optarà per la desobediència institucional per evitar una nova suspensió de l'autogovern com la que va suposar l'aplicació del 155 la tardor de fa dos anys. En el darrer ple parlamentari, el president Torra va indicar que govern i cambra han de respondre amb el “vot i la paraula” i abans d'ahir el vicepresident Aragonès va avançar que s'anunciarà, aquesta setmana mateix, una “estratègia compartida” amb “objectius amplis” que implicaria fi-

L'APUNT

L'escarni dels miserables

Francesc Espiga

És una fabulació, d'acord, però la sentència condemnatòria la donem per descomptada. En una democràcia madura, i no estrictament nominal, l'entrada d'algú a la presó és viscuda com una derrota col·lectiva o, si més no, no és motiu d'escarni. Se'n diu tenir moral, i decència, d'això. Però a l'Estat espanyol no passarà. El linxament contra els líders independentistes serà obs-

cè, fins al punt que no seran pocs els que encara trobaran lleu la pena. I no ho diran quatre desdentats intel·lectuals que amaguen la seva covardia en un compte anònim de Twitter. La ignomínia vindrà de rostres públics que pontifiquen sobre societats dividides, famílies trencades i convivències esquerdades. Preparin el bicarbonat. Avui, o demà, cauran moltes màscares.

posta

Els dirigents presos i acusats durant el judici al Suprem i cues de votació a l'escola Concepció de Barcelona en el referèndum de l'1 d'octubre del 2017 ■ ACN / JUANMA RAMOS

Imatge de gala del futbol del 2018 i que s'havia de repetir avui, però que s'ha suspès ■ J. L.

La reacció a la sentència fa moure les agendes d'actes

■ S'ajorna la Gala de les Estrelles del Futbol Català com a "mesura preventiva" i la Jornada de Voluntariat i Salut

J.A.
BARCELONA

La incògnita de la reacció que pugui provocar la notificació de la sentència de l'1-O, que presumiblement el Tribunal Suprem donarà a conèixer avui, i l'anunci de mobilitzacions continuades al carrer i d'una vaga general pel proper divendres que se sumarà a la d'estudiants convocada de dimecres i divendres, ha començat a moure alguns dels calendaris d'activitats previstos per entitats i institucions. És el cas de la Federació Catalana de Futbol, que va decidir ajornar la vuitena edició de la Gala de les Estrelles del Futbol Català, que estava previst fer-se avui a l'Antiga Fàbrica Estrella Damm de Barcelona. De moment la federació no ha donat cap data alternativa, i en un comunicat argumenta que la deci-

sió es va prendre "com a mesura preventiva" a causa dels fets que "previsiblement poden tenir lloc els propers dies en relació amb la situació que viu Catalunya", però també perquè no hi havia "garantida l'atenció informativa adequada a les característiques de l'esdeveniment". La mateixa decisió va prendre la Federació Catalana de Voluntariat Social, en aquest cas per la incidència de la vaga de divendres, per posposar la 14a Jornada de Voluntariat i Salut del dia 18 al dia 15 de novembre. Enguany l'espai on es desenvoluparà serà el recinte modernista de Sant Pau i de l'Escola Universitària d'Infermeria de la UAB i, amb el canvi de data, s'ha ampliat el termini d'inscripcions fins dimecres que ve. Falta veure quina serà la incidència en el sector cultural, ja que avui teatres i

museus estan tancats, i si es produeixen modificacions o se suspelen alguns espectacles durant la resta de la setmana.

Mobilitzacions

Les concentracions ja van començar ahir amb el Picnic per la República, mentre la CUP esperonava en un comunicat a la mobilització i a la desobediència civil i institucional abans de la sentència perquè "si no ens deixen governar allò que afecta les nostres vides, serem ingovernables". Per la seva banda, l'alcaldeessa Ada Colau advertia que no participarien en "sobreespectacles ni en crides retòriques a propostes incertes i irrealistes". I hi afegia que no havia d'estar liderant aquestes mobilitzacions: "He d'estar a la institució buscant les condicions d'un diàleg serè que permeti trobar solucions." ■

jar "un horitzó clar i nou de treball" per al cicle polític vinent.

Aquesta estratègia es pot interpretar com la fixació finalment d'un nou full de ruta polític que permeti a l'independentisme i al sobiranisme compartir posició amb altres actors com ara els sindicats i les entitats socials, si més no en la reivindicació i l'acció per fer possible al més aviat possible l'alliberament dels presos.

Límit a les llibertats

Sobretot perquè una condemna a presó als líders

polítics i civils per la desobediència del referèndum i les protestes de la tardor de fa dos anys establiria un precedent nou en els 40 anys de democràcia. La sentència farà jurisprudència i pot suposar una limitació a llibertats d'acció política, d'iniciativa parlamentària o de protesta, així com una reinterpretació del que es considera violència en una manifestació tenint en compte, per exemple, que en la concentració del 20 de setembre del 2017 davant de la conselleria d'Economia no hi va haver ni un fe-

rit ni agressions entre policies i manifestants. I aquesta reinterpretació del que és o no violència pot suposar un precedent per a les accions de desobediència civil o resistència a l'autoritat en reivindicacions polítiques, sindicals, laborals o socials.

També sobre la resposta institucional plana una ombra tenint en compte que el TC va advertir divendres al president i la mesa del Parlament de possibles conseqüències penals si fan accions per desenvolupar el dret d'autodeterminació, per exemple. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Assaig general

Una seguda a l'estació de Sants i una marxa espontània per Barcelona escenifiquen el preludi de les mobilitzacions contra la sentència ■ Els Mossos desallotgen de manera expeditiva els concentrats en un clima de tensió mútua

Francesc Espiga
BARCELONA

Aquests dies, les xarxes socials i els comptes de Telegram i Signal creats a última hora bulliran més que mai. No desvelem cap secret d'estat si expliquem que aquestes plataformes seran el canal preferent per esbombar les convocatòries de protesta contra la sentència als líders independentistes, que previsiblement es coneixerà avui. Per començar a perfilar el dispositiu, l'estació de Sants de Barcelona va ser l'escenari ahir d'una mena d'assaig general del que ha d'arribar. A les deu del matí, s'hi va fer una concentració, que va ser desallotjada de manera expeditiva pels Mossos atenent al perfil de l'acte —una seguda— i dels manifestants —molta gent gran—. La cosa no va anar a més, però hi va haver molta tensió ambiental. Massa, tenint en compte tot el que ha d'arribar.

La cita era a les deu del matí al vestíbul de l'estació, i va ser convocada, via Twitter, per Pínic per la República, un col·lectiu ciutadà que pretén canalitzar part de la resposta a la resolució del Tribunal Suprem. Una hora abans, els accessos a Sants des del metro estaven tallats per evitar que es convertissin en una via d'entrada per als activistes, tot i que hi podien accedir sense problemes per les portes principals de la infraestructura ferroviària. Fins passada una bona estona, quan allò ja era un guirigall, ningú va tenir la pensada de tancar-

les. Els concentrats, uns 300, van seure a terra davant d'una de les boques que conduïxen a les andanes i, des d'allà, es van dedicar, essencialment, a cridar proclames de suport als presos i a la independència i per recordar l'1-O —“ni oblit ni perdó”. Ràpidament van ser encapsulats per un perímetre dels Mossos, que es va haver d'anar engrandint per l'arribada de més gent. També hi havia desplegat agents dels antidisturbis de la Policia Nacional, que participen en el dispositiu especial desplegat a Catalunya en previsió d'incidents, i que van quedar en un discret segon pla.

Desallotjats un per un

No havia passat ni una hora, quan la policia catalana va decidir intervenir-hi i desallotjar l'estació. Un per un, els agents s'adreçaven als manifestants, entre els quals hi havia l'exparlamentari Germà Bel, i els convidaven a marxar. Els que hi accedien eren acompanyats fins a les portes i passi-ho bé. Els que s'hi resistien, que van ser uns quants, van haver de ser desallotjats per la força pels agents, que se'ls van haver d'endur agafant-los pels braços i les cames. Van ser els moments més complicats. Hi va haver crits contra els Mossos —“Vergonya”, “També sou forces d'ocupació” i “No mereixeu la senyera que porteu”— i alguna lleu empenta de més. No hi va haver càrregues i, de fet, l'únic incident a destacar va ser la detenció d'un individu, absolutament aliè

a la protesta, que es va encarar amb els policies perquè no el deixaven passar. Enmig d'aquest ambient, i al cap d'uns pocs minuts, el grup que encara quedava a l'estació va decidir sortir-ne per si mateix.

El que havia passat a dins, però, ja havia estat transmès en directe per les xarxes, circumstància que va propiciar un efecte viral que va dur desenes de persones a aplegar-se davant de l'accés a Sants de la plaça dels Països Catalans. I, d'aquesta manera, entre els desallotjats i els que s'havien afegit *a posteriori* a la convocatòria, es va cuinar sobre el terreny una manifestació pel centre de Barcelona. La primera destinació va ser la confluència entre el carrer de Tarragona i l'avinguda de Josep Tarradellas, on es va tallar durant una estona —o més aviat estoneta— el trànsit. La Guàrdia Urbana va xifrar els participants en uns 700, tot i que no calia ser cap prodigi en matemàtiques per constatar que n'eren uns quants més. Més del doble, tirant curt.

Manifestació pel centre

D'allà van marxar fins a la plaça d'Espanya o “de l'1 d'Octubre”, segons el nomenclàtor d'alguns dels presents. La protesta va estar escortada en tot moment des de l'aire per un helicòpter policial. Els barcelonins ja es poden acostumar a aquest brunzit pertorbador. El sentiran molt, aquests dies. Al cor de la plaça, els manifestants seien en cadires

A dalt, la seguda que Pínic per la República va convocar al vestíbul de l'estació de Sants. A sota, a la dreta, agents dels Mossos, desallotjant un participant. Al costat, la marxa a la plaça Espanya ■ ORIOL DURAN

o sobre el mateix asfalt; hi feien la cervesa del vermut —ja eren les dotze del migdia tocades— o hi llegien un llibre, mentre la canalla, que n'hi havia, i força, es dedicava a jugar a pilota. Tot molt *sediciós*, en resum. El trànsit a tots els carrers adjacents va ser tallat per grups d'activistes, que, quan veien que no n'eren prou per contenir les ires dels conductors, només havien de cridar un “Gent!”, i la resposta era instantània.

La marxa es va anar desenvolupant sense un

guió predeterminat. O aquesta era l'aparença. Eren els participants els que, de manera autoorganitzada, n'anaven decidint el recorregut sobre la marxa i protagonitzaven anades i vingudes que si el que pretenien era multiplicar els dubtes entre els set furgons policials que els seguien sobre on podia acabar allò, no van errar en la tàctica. Van recórrer la Gran Via i, a l'altura del passeig de Gràcia, l'acte es va donar oficialment per dissolt. Un grup, però, va enfilat fins a la Via La-

ietana. Ja era clar on pensaven acabar. La prefectura de la Policia Nacional estava fortament custodiada per un cordó de la brigada mòbil dels Mossos. Els antidisturbis del CNP eren a dins, escut en mà. A aquella hora, els manifestants ja eren unes poques desenes. A quarts de tres, hora de dinar, van desfilat cap a casa. L'assaig es donava per conclòs. Abans, però, van llançar un crit premonitori: “Demà [avui per al lector] hi tornarem.” Ja poden pujar-hi de peus. ■

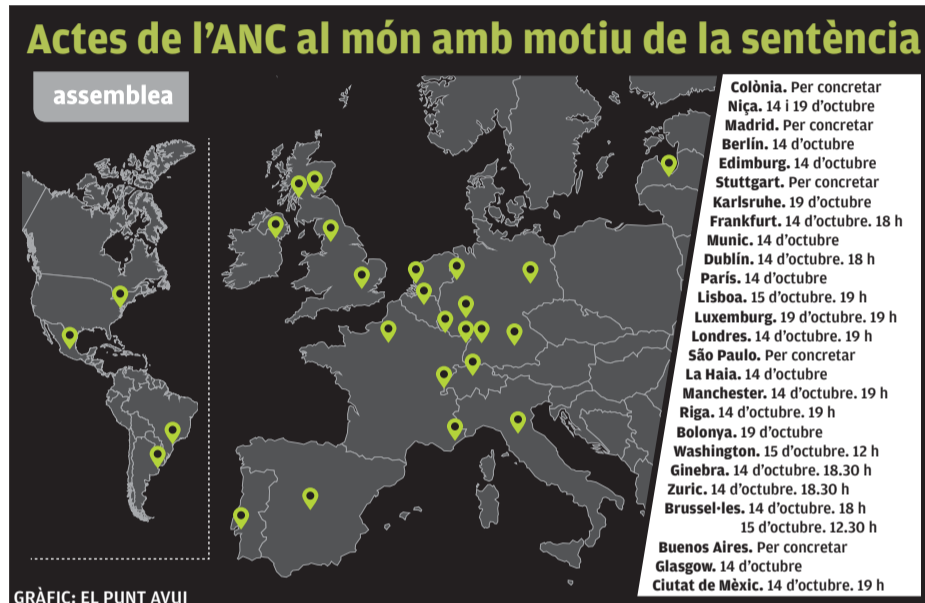
Trenta actes de l'ANC a l'estranger per denunciar la vulneració de drets

Les assemblees exteriors programen mobilitzacions per al dia de la sentència davant de les ambaixades espanyoles a Washington, Brussel·les, Londres i Berlín

Redacció
BARCELONA

Les diverses assemblees exteriors de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) també volen visualitzar els efectes de la sentència del Tribunal Suprem, que tot fa pensar que es podria conèixer avui, arreu del món per informar sobre el que consideren una vulneració de drets fonamentals que ha suposat el judici del procés independentista català. En concret hi ha programades unes 28 concentracions i mobilitzacions, majoritàriament davant de les respectives ambaixades espanyoles ja sigui aquest mateix diumenge o durant altres dies d'aquesta setmana segons el lloc on s'organitzi.

Com es pot comprovar en el gràfic adjunt, se'n farà una davant de l'ambaixada espanyola a Londres, i una altra al centre de Manchester, mentre que a Escòcia se n'organitzaran a Edimburg i Glasgow, a una hora encara per determinar. A Dublín la protesta es farà a les sis de la tarda, i també se n'han previst a França, concretament a París i Niça. Doble serà la de Brussel·les, on hi ha la majoria de polítics

Els Minyons, molestos amb el PP

Els Minyons de Terrassa han exigít al PP que retiri la imatge d'un castell seu del segon 23 d'un vídeo publicat amb motiu del Dia de la Hispanitat que van difondre a les xarxes socials per elogiar la llengua castellana i mostrar "tot el que uneix" milers de perso-

nes a Espanya i l'Amèrica Llatina: "En aquest vídeo s'ha utilitzat una imatge de la nostra colla sense el nostre consentiment." I reblen en una piulada: "No compartim les idees d'un partit que considerem antidemocràtic i corrupte."

exiliats, amb la participació de personalitats i euro-parlamentaris. A Alemanya se'n faran a Berlín, conjuntament amb el CDR local i Solidaritat An-

tirrepressiva, a Frankfurt i Munic, i s'estan concretant les de Colònia, Karlsruhe, Hamburg i Stuttgart. També n'hi haurà a Ginebra, Zuric, l'Haia, Ri-

ga, Bolonya, Luxemburg i Lisboa. A l'altra banda de l'Atlàntic, per a avui se n'han organitzat a Washington i Ciutat de Mèxic, que s'estendran a São Paulo i Buenos Aires, on encara s'ha de decidir data.

L'Assemblea ha dissenyat a escala internacional la campanya #StandUpForCatalonia demanant a la ciutadania que articuli mecanismes de solidaritat amb Catalunya, es mobilitzi i denunciï públicament les violacions de drets fonamentals als seus polítics i els mitjans de comunicació. ■

Protesta a Sitges contra els agents

A Sitges també hi va haver una protesta, en aquest cas contra la presència d'agents de la Guàrdia Civil en hotels del municipi. Un centenar de persones es van manifestar pels carrers més cèntrics de la vila. La convocatòria la va fer el Comitè de Defensa de la República (CDR) local, que pretenia expressar d'aquesta manera el seu rebuig per "la presència de les forces d'ocupació" allotjades en diversos establi-

ments de la ciutat.

Els manifestants es van acompanyar durant el trajecte de xiulets i de cops de cascara, i es van concentrar davant d'un dels establiments on hi ha allotjats els agents traslladats a Catalunya. L'entrada de l'hotel va estar custodiada per un dispositiu d'antivallots dels Mossos d'Esquadra per impedir-hi l'accés, i la protesta va ser vigilada, així mateix, per un helicòpter policial.

Manifest contra el mal ús polític de la justícia

Redacció
BARCELONA

Una setantena de juristes catalans dels col·lectius Drets, Querellants per la República i l'Associació Atenes han signat un manifest per denunciar la "greu i continuada utilització política" de la justícia per part d'alguns par-

tits a l'Estat espanyol. El text lamenta les filtracions que hi va haver en les detencions dels set membres de CDR que estan en presó preventiva acusats de terrorisme. Els juristes consideren que hi ha hagut una "vulneració" dels drets fonamentals amb relació a aquests detinguts, ja que els mitjans de comu-

nicació disposaven d'informació que no tenien ni els mateixos advocats dels arrestats. En aquest sentit, consideren que no s'ha respectat la presumpció d'innocència ni per part dels mitjans que ho han publicat ni per part dels partits polítics que "n'han fet ús en precampanya".

Les tres entitats sig-

nants consideren que hi ha hagut una voluntat de criminalitzar el moviment independentista "barrejant de manera barroera" aquest moviment amb terrorisme. Els juristes ho lliuen a la voluntat que té l'Estat espanyol de "forçar" l'extradició de Carles Puigdemont, Meritxell Serret, Toni Comín, Lluís Puig i Clara Ponsatí acusant-los de terrorisme.

Les tres entitats veuen "amb preocupació" com "es va degradant" la percepció que els ciutadans tenen de l'administració de justícia. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Immunitat: 20 minuts

INTERVENCIÓ · L'advocat de l'exvicepresident Junqueras ha de defensar en menys de mitja hora al Tribunal de Justícia de la UE que no se li ha respectat el dret polític per assumir l'escó a la cambra europea **DESENLLAÇ** · Si el Tribunal Suprem notifica avui la sentència als independentistes catalans, el tribunal de Luxemburg podria desestimar analitzar el cas del líder d'ERC

M. Piulachs
BARCELONA

El penalista Andreu van den Eynde serà avui en la vista convocada pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) per defensar que l'exvicepresident Oriol Junqueras, un cop escollit, tenia immunitat parlamentària per poder recollir l'acta com a eurodiputat d'ERC, dret que el Tribunal Suprem va frustrar en negar-li un permís penitenciari per fer els tràmits necessaris, tot i que va acceptar la petició de la defensa, de manera molt limitada, de preguntar a l'òrgan europeu com i des de quan (electe o presencial en el primer ple) s'ha d'aplicar la immunitat. La vista és a dos quarts de dues del migdia i Van den Eynde té només vint minuts per defensar la posició del líder republicà, tal com marca el reglament del tribunal a totes les parts d'un procés. Potser, a aquesta hora, el Tribunal Suprem ja ha fet pública la sentència per als dotze independentistes catalans.

I és que la sorprenent prolongació de les deliberacions entre els set magistrats del Suprem, gairebé fins al límit dels dos anys de presó preventiva dels Jordis, ha provocat que la notificació de la sentència als líders polítics i socials sigui segurament també avui. És a dir, l'advocat de Junqueras i de Raül Romeva serà a Luxemburg, mentre que la majoria d'advocats defensors aniran a les presons de Lledoners, Puig de les Basses i Mas d'Enric per analitzar la resolució amb els presos polítics. La sentència serà ferma, però no s'espera que siguin condemnats a una pena inferior que en provoqui l'excercerament immediat, perquè ja haurien estat alliberats de la presó provisional, segons comparteixen fonts judicials.

Un dels riscos que assumeix la defensa de Junqueras és

que, si finalment surt avui la sentència del Suprem, el TJUE pugui anul·lar la seva vista o que no resolgui la qüestió prejudicial plantejada. No obstant això, el tribunal també ha de resoldre els casos dels eurodiputats a l'exili de JxCat, Carles Puigdemont i Toni Comín.

Dimarts passat, el Tribunal Suprem va rebutjar la petició de la defensa de Junqueras de deixar en suspens la sentència de la causa especial 20907/2017 en espera del TJUE, la resposta del qual no s'espera que sigui abans de dos mesos. El tribunal presidit per Manuel Marchena, però, va considerar que la qüestió prejudicial no condiciona el contingut del seu pronunciament. Del mateix parer era la fiscalia, que no va voler aturar la publicació de la resolució i, fins i tot, aquesta setmana ha dit al tribunal que si necessita més temps

Van den Eynde sosté que el TS ha conculcat la immunitat de Junqueras

per deliberar, convoqui la vista per prorrogar dos anys més la presó provisional als líders de l'ANC i d'Òmnium.

Els set magistrats del Suprem afirmen que l'objecte de la qüestió prejudicial es va suscitar en la peça de privació de llibertat de l'exvicepresident de la Generalitat i que, per tant, el seu tractament processal és autònom, tot i que manté una relació de dependència amb la causa principal. El tribunal hi afegeix que justament en la interlocutòria de l'1 de juliol passat ja va fixar l'abast que tenia la qüestió prejudicial en la qual va suspendre la resolució del re-

cur de súplica de Junqueras contra la interlocutòria del 14 de juny que li denegava la concessió d'un permís per anar a jurar la Constitució, tràmit obligat segons el govern espanyol per constar en la llista d'eurodiputats de l'Estat. I, arran d'aquesta negativa, va acceptar consultar Europa.

Per contra, l'advocat Andreu van den Eynde sosté, en el recurs presentat, que si el Suprem, com és el cas, no aturés la sentència, "conculcaria la immunitat parlamentària" de Junqueras. En l'escrit, amb una contendent senzilla, exposa que la qüestió prejudicial europea "és un mecanisme fonamental del dret de la Unió Europea, que es basa en la necessitat d'obtenir una interpretació de validesa sobre el dret de la UE". És a dir, hi afegeix el penalista, el TJUE en la qüestió prejudicial "no fa una funció consultiva, sinó que dona una res-

El Suprem va refusar ajornar la seva sentència i ara, fins i tot, coincidirà amb la vista al TJUE

posta útil per resoldre el litigi principal" i, per tant, té una vinculació en la sentència. Per això, sol·licitava la suspensió de la sentència del Suprem, ja que considera que hi ha un litigi pendent de resoldre, que n'afectaria el fons. En les qüestions prejudicials és habitual suspendre la sentència en espera del parer del TJUE, com va passar amb les clàusules abusives de les hipoteques. En el cas de Junqueras, es tracta de resoldre l'abast de la immunitat parlamentària i, segons la resposta del TJUE, l'alt tribunal espanyol hauria de demanar un permís, l'anomenat suplicatori, al Parlament Europeu per seguir investigant-lo. Per Van den Eynde, no és pas un "incident autònom" com sosté el Suprem.

Per la seva banda, en la vista d'avui, el Parlament Europeu defensarà a Luxemburg que el cas de l'escó del líder d'ERC, Oriol Junqueras, depèn de la legislació espanyola, i que la cambra no té competències per implicar-s'hi, segons van explicar a l'ACN dues fonts coneixedores del contingut de les al·legacions. El comitè d'Afers Jurídics de la cambra va autoritzar els seus serveis legals a enviar observacions al Tribunal de Justícia de la UE, però van remarcar que calia oferir estrictament una visió "jurídica i tècnica" de la situació, i en cap cas política.

Així, els serveis jurídics de la cambra al·legaran que no poden examinar si Espanya ha fet correctament o no el procediment

per elaborar la llista oficial d'eurodiputats perquè està regulat per la llei estatal i "no s'hi poden posar". L'argumentari de la cambra serà que l'única opció que tenien davant de la llista d'eurodiputats espanyols que no incloïa els tres independentistes catalans era prendre'n nota, sense qüestionar-ho.

D'aquesta manera, coincideix amb el que va afirmar l'expresident del Parlament Europeu Antonio Tajani, que no podia "imposar" a l'Estat canvis en la llista d'eurodiputats. ■

Club del subscriptor
EL PUNT AVUI+
LLOVERAS I DELLA CLARA
100932 0143431000

www.clubdelsubscriptor.cat
972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 TOT L'ANY

**MUSEU
PAU CASALS**

Av. de Palfuriana, 67
del Vendrell
Preu de l'entrada: 6 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 LIMITADA

EPICENTRE

Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

2x1 TOT L'ANY

**MUSEU DE LA
MOTO DE
BASSELLA**

Ctra. C-14, km 134
(entre Ponts i Oliana)

Preu de l'entrada: 9 €

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo juntament amb la targeta de subscriptor

**AQUÍ NO PAGA
NI DÉU**

Inestable Ceretana de Teatre
Campanya Teatre Amateur 2019

Teatre Casino
La Unió de Vidreres,
diumenge 20 d'octubre,
a les 6 de la tarda

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 5 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**SORTEIG
ACONSEGUEIX 2
ENTRADES GRATUÏTES**

**RCD ESPANYOL-
VILA-REAL**

Estadi del RCDE,
diumenge 20 d'octubre,
a les 4 de la tarda

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins al dia 15 d'octubre. Molta sort!

**REY
LEAR**

(obra en castellà)

Teatre La Llotja de Lleida,
divendres 25 d'octubre,
a les 9 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 26 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**SORTEIG
ACONSEGUEIX 2
ENTRADES GRATUÏTES**

**STABAT MATER
DE ROSSINI**

Mozart 25

Auditori de Barcelona,
Sala 1-Pau Casals,
dissabte 26 d'octubre,
a les 7 de la tarda

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins al dia 23 d'octubre. Molta sort!

La televisió

La nostra graella

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

19.30 L'ILLA DE ROBINSON

Anàlisi de la informació política

Entre altres convidats, Joaquim Nadal, catedràtic d'història contemporània de la Universitat de Girona; Jordi Grau, periodista, i Cristina Simon, advocada, analitzen les qüestions més rellevants de la jornada en el programa informatiu que presenta Igor Llongueres.

09.30 Notícies locals.

10.00 Ben trobats. Magazin dirigit i presentat per Clara Tena.

12.00 Notícies locals.

12.30 Torna-la a tocar, Sam. Repassem les estrenes de cinema, amb títols com ara *Dia de pluja a Nova York*, *Abominable*, *Géminis*, *O que arde* i *Abuelos*. Recordem Chico Marx i celebrem els aniversaris de Luis Tosar i Hugh Jackman. Reemissió.

13.00 Notícies locals.

14.00 PROTAGONISTES

Entrevista a Xavier Casanovas

Mireia Rourera entrevista Xavier Casanovas, director de Cristianisme i Justícia, entitat lligada als jesuïtes, en una entrevista que reemet El Punt Avui Televisió.

14.30 Notícies locals.

15.30 En joc. Reemissió.

17.00 On tot comença. Programa casteller que vol valorar la feina que duen a terme les colles més enllà de les actuacions a plaça. Reemissió.

17.30 Castells en xarxa. Programa casteller. Reemissió.

18.30 Notícies locals.

19.30 L'illa de Robinson. Programa d'anàlisi de l'actualitat conduït per Igor Llongueres.

20.30 Notícies locals.

21.30 L'illa de Robinson. Programa d'anàlisi de l'actualitat conduït per Igor Llongueres. Reemissió.

22.30 Notícies locals. Inclou *L'informatiu Anoia*, *L'informatiu Tarragona*, *L'informatiu Tortosa*, *L'informatiu Barcelona* i *L'informatiu Maresme*.

La graella

TV3

06.00 **Notícies 3/24.**

06.30 **TN matí.**

08.25 **Els matins.**

Magazin d'actualitat que inclou entrevistes, reportatges i debats, entre altres seccions.

11.50 **Planta baixa.**

13.55 **Telenotícies comarques.**

14.30 **Telenotícies migdia.**

Amb Carles Prats i Raquel Sans. Esports: Marta Bosch.

15.40 **Cuines.** Calamars estofats.

15.55 **Com si fos ahir.**

L'Andreu se sent molt avergonyit pel que va fer i el Vicenç el vol cuidar, però ell vol fer vida normal i se'n va a treballar. Després la Pili i ell discuteixen. Paral·lelament, la Cati està contenta, perquè sembla que el Quim s'ha posat les piles per buscar feina, i vol guerra, però ell torna a tenir problemes d'erecció.

16.35 **Tot es mou.**

20.15 **Està passant.**

21.00 **Telenotícies vespre.**

Amb Toni Cruanyes. Esports: Quim Robert.

22.00 **El suplent.** Quatre personatges destacats d'àmbits molt diversos es converteixen, per un dia, en professors substituïts i accepten el repte d'impartir una classe que no serà gens acadèmica.

22.55 **Al cotxe.** Josep M Mainat, Rafel Nadal, Mar Ulldemolins: El músic i empresari Josep M. Mainat recorda la seva infantesa humil a Canet de Mar, en una família que vivia de la pagesia. El periodista i escriptor Rafel Nadal repassa la seva carrera periodística i el salt exitós al món de la literatura. L'actriu Mar Ulldemolins explica que va viure a Valls fins als 18 anys i que encara hi té la família i molts amics. Parla de la seva maternitat recent i de com, tot i les dificultats, ha pogut conciliar-la i seguir treballant.

23.55 **Més 324.** Amb Xavier Graset.

01.40 **Gran reserva.**

03.00 **Ritmes a l'aula.**

03.30 **Cava de blues.**

04.15 **Fusió i swing a l'estudi.**

SUPER 3 / 33

06.01 **Mic.** Inclou La vaca Connie.

06.44 **Les tres bessones.**

08.20 **Dino tren.**

09.00 **Mic.** Inclou Comptem amb la Paula.

09.52 **Doraemon.**

10.42 **L'Òliba i companyia.**

11.16 **Les misterioses ciutats d'or.**

12.02 **En Grizzy i els lèmmings.**

13.03 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

14.30 **La màgica Do-Re-Mi.**

15.20 **Comptem amb la Paula.**

15.53 **Les tres bessones.**

17.04 **El Mic i els seus amics.**

17.30 **Oddbods.**

17.46 **Robin Hood, el trapella de Sherwood.**

18.23 **Els germans Kratt.**

19.30 **Info K.**

19.44 **Els bons ossos bruns: Un bosc de bojós.**

20.08 **En Grizzy i els lèmmings.**

21.05 **Un dramarama total.**

21.55 **El gran dictat.**

22.10 **Trinxeres.** Aquest és el primer dels dos capítols dedicats a la Batalla de l'Ebre, la més mortífera de la guerra civil espanyola. El recorregut comença a Faió, un dels punts pels quals l'exèrcit republicà creua el riu la matinada del 25 de juliol de 1938, i avança per Vilalba dels Arcs, la Fatarella i Flix.

23.05 **60 minuts.** Sense batec.

23.55 **60 minuts.** Terror a París.

00.55 **Trinxeres.**

01.45 **Xoc d'anhels 1918-1939.**

02.35 **La vida secreta dels llacs.**

03.25 **L'illa del tresor.**

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1216346L

www.elpuntavui.tv